

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum religiosi semper peccent mortaliter transgrediendo ea quæ sunt in
regula? 9

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

ca. 46. in voto obseruatæ. Dicit enim August. in lib.* de Virgin.
fn. 10. 6. Nemo quantum puto, ausus fuerit virginitatem præferre monasterio.

Ad primum ergo dicendum, quod consilium obedientia includitur in ipsa Christi sequela. Qui enim obedit, sequitur alterius voluntatem. Et ideo magis pertinet ad perfe&tionem, quam votum pauperis: quia vi Hier. dicit super Matth. * Id quod perfe&tionis est, addidit Petrus cum dixit, Et securi sumus.

*Matt. 19
80. 9.*

Ad secundum dicendum, quod ex verbo illo non habetur, quod continentia præferatur omnibus alijs & tibus virtuosis, sed coniugali castitati, vel etiam exterioribus diuitijs auri, & argenti, quæ pondere mensurantur. Vel per continentiam intelligit pauvera&liter abstinentia ab omni malo, ut supra * habuit est.

*q. 155. a.
4. ad 1.*

Ad tertium dicendum, quod Papa in voto obedientiae non potest sic cum religioso dispensare, ut nulli prælato teneatur obediens in his quæ ad perfectionem vitæ pertinent. Non enim potest eum à sua obedientia eximere. Potest tamen cum eximere ab inferioris prælati subiectione: quod non est in voto obedientie dispensare.

ARTIC. IX.

Virum religiosus semper peccat mortaliter, transgrediendo ea quæ sunt in regula?

*892
sup. q. 88*

*cr. 11. ad 4. Et q.
185. a. 8.
Et 4. dis.
38. q. 1. a.
4. q. 1. ad 5. Et quo
li. 1. a. 20*

Ad nonum sic proceditur. Videtur, quod religiosus semper peccat mortaliter, transgrediendo ea quæ sunt in regula. Facere enim contra votum est peccatum damnabile, ut patet per id quod Apostolus dicit 4. ad Tim. 5. quod viduæ quæ volumen re, damnationem habent, quia primam fidem irrueant fecerunt. Sed religiosi voto professionis ad regulam astringuntur. Ergo peccant mortaliter, transgrediendo ea quæ in regula continentur.

¶ 2 Præter. Regula imponitur religioso sicut lex quædam. Sed ille qui transgreditur preceptum legis, peccat mortaliter. Ergo videatur, quod monachus transgrediens ea quæ sunt in regula, peccet mortaliter.

¶ 3 Pra-

¶ 3 Præterea, Contemptus inducit peccatum mortale. Sed quicumque frequenter aliquid iterat quod non debet facere, videtur ex contemptu peccare. Ergo videtur, quod si religiosus frequenter transgrediat id quod est in regula, peccet mortaliter.

S E D contra est, quod status religionis est secundum, quam status secularis vita: vnde Greg. in prin. * Moral. comparat vitam secularis mari fluctuantem, vitam autem religionis portui tranquillo. Sed si quilibet transgressio eorum quæ in regula continentur, religiosum obligaret ad peccatum mortale, status religionis esset periculosisimus propter multitudinem observantiarum. Non ergo quilibet transgressio eorum que in regula continentur, est peccatum mortale.

R E S P O N D E O dicendum, quod in regula continetur aliquid dupliciter, sicut ex dictis * patet. Vno modo, sicut finis regulæ: puta, ea quæ pertinent ad status virtutum. Et horum transgressio, quantum ad ea quæ cadunt communiter sub precepto, obligat ad mortale: quantum vero ad ea quæ excedunt communiter necessitatem precepti, non obligat ad mortale, nisi propter contemptum: quia sicut supradictum * est, religiosus non tenetur esse perfectus, sed ad perfectionem tendere, cui contrariatur perfectionis contemptus. Alio modo, continetur aliquid in regula pertinentes ad exterius exercitium, sicut sunt omnes exteriore obseruantie: inter quas sunt quædam ad quas obligatur religiosus ex voto professionis. Votum autem professionis respicit principaliter tria praedicta, scilicet paupertatem, continentiam, & obedientiam: alia vero omnia, ad haec ordinantur. Et ideo transgressio horum trium obligat ad mortale. Aliorum autem transgressio non obligat ad mortale, nisi vel propter contemptum regulæ: quia hoc directè contrariatur professioni per quam aliquis vovit regularem vitam: vel propter præceptum, siue ore tenus à p[re]lato factum, siue in regula expressum: quia hoc est facere contra obedientię votum.

V u 3 Ad

lib. I. c. II.

*art. 7. ad
I. c. 2.*

** art. 2.*

Ad primum ergo dicendum, quod ille qui profetetur regulam, non vobet seruare omnia que sunt in regula, sed vobet regularē vitam, quae essentiam sit consistit in tribus predictis. Vnde & in quibusdam religionibus cautius aliqui profitentur, non quidem regulam, sed vivere secundum regulam, id est, tendere ad hoc, ut aliquis mores suos informet secundum regulam, sicut secundum quoddam exemplar. Et hoc tollitur per contemptum. In quibusdam autem religionibus adhuc cautius profitentur obedientiam secundum regulam: ita quod professioni non contrariatur nisi id quod est contra praeceptum regulae. Transgressio vero, vel omissione aliorum obligat solum ad peccatum veniale: quia sicut dictum est*, huiusmodi dispositiones sunt ad principalia voca: peccatum autem veniale est dispositio ad mortale, ut supra dictum est*, in quantum impedit ea quibus aliquis disponitur ad obseruanda principalia precepta legis Christi, quae sunt precepta charitatis. In aliis tamen religionibus, scilicet ordinis Fratrum Predicatorum, transgressio talis, vel omissione, ex suo genere non obligat ad culpam, neque mortalem, neque venialem, sed ieiunium ad pecuniam taxatam sustinendam: quia per hunc modum ad talia obseruanda obligantur: qui tamen possent venialiter, vel mortaliter peccare ex negligencia, vel libidine, seu contemptu.

Ad secundum dicendum, quod non omnia quae continentur in lege, traduntur per modum praecepti: sed quædam proponuntur per modum ordinationis in iusdam, vel statuti obligantis ad certam penam. Secut in lege civili non facit semper dignum pena mortis corporalis transgressio legalis statuti: ita nec in lege Ecclesiæ omnes ordinationes, vel publica statuta obligant ad mortale, & similiter nec omnia statuta regulæ.

Ad tertium dicendum, quod tunc committit aliquis vel transgreditur ex contemptu, quando voluntas eius renuit subiecti ordinationi legis, vel regulæ: & ex hoc

2.7 ad 2

1.2. q. 83
ar. 3.

procédit ad faciendum contra legem, vel regulā. Quādo autem ē conuerso propter aliquam particularem causam, puta concupiscentiam, vel iram, inducitur ad aliquid faciendum contra statuta legis vel regulæ, non peccat ex contemptu, sed ex aliqua alia causa, etiam si frequenter ex eadem causa, vel alia, simile peccatum iteret. Sicut etiā Aug. dicit in lib. * de Na
tura, & gratia, quod non omnia peccata committuntur ex contemptu superbie. Frequentia tamen peccati dispositio inducit ad contemptum, secundum illud Proverb. 18. Impius cùm in profundum venerit peccatorum, conecminit.

ARTIC. X.

Vtrum religiosus eodem genere peccati grauius peccet,

quam secularis?

12.19. in
me. 10.7.

893

AD decimum sic proceditur. Videtur, quod religiosus eodem genere peccati non grauius peccet, quam secularis. Dicitur enim 2. Paral. 30. Dominus bonus propitiabitur cunctis, qui in toto corde reuirunt Dominum Deum patrum suorum, & non impunabat eis, quod minus sanctificati sunt. Sed magis videntur religiosi ex toto corde Dominum Deum patrum suorum sequi, quam世俗者, qui ex parte se, & sua Deo dant, & ex parte sibi referuant, ut Greg. dicit super Ezech. Ergo videtur, quod minus impunetur eis, si in aliquo à sanctificatione deficiant.

Supra q.

184. a 8.

co. fi. & 4

dif. 14. q.

1. a. 5. q.

3. ad 3.

¶ 2 Preterea, Ex hoc quod aliquis bona opera facit, minus contra peccata eius Deus irascitur. Dicitur enim 2. Paralip. 19. Impio præbes auxilium, & his qui oderunt Dominum, amicitia iungeris. Et idcirco iram quidem Domini merebaris: sed bona opera inventa sunt in te. Religiosi autem plura bona opera faciunt, quam seculares. Ergo si aliqua peccata faciunt, minus contra eos Deus irascitur.

Hom. 20.

a med.

¶ 3 Preterea. Præsens vita sine peccato non transfigitur, secundum illud Iac. 3. In multis offendimus omnes. Si ergo peccata religiosorum essent grauiora peccatis secularium, sequeretur quod religiosi essent

Vu 4 pe-